

Ikke-Nydelse af Forplejning ligeledes 200 Kr. For Lærerinderne er Begyndelseslønnen 1,000 Kr., stigende hvert 5te Aar med 200 Kr. indtil 1,800 Kr., hvorhos der for dem gælder de samme Regler m. H. t. Bolig og Forplejning eller Vederlag derfor som for Lærerne. Tages der alene Hensyn til de rene Eksternater, altsaa Døvtstummeskolerne i Nyborg og Fredericia, hvor Bolig og Kost paa Forhaand er udelukket, er Lønnen for en saadan Lærer eller Lærerinde altsaa henholdsvis 1,200 + 400 Kr. eller 1,600 Kr. og 1,000 + 400 Kr. eller 1,400 Kr., stigende efter 20 Aars Forløb for Lærerne til 2,400 + 400 Kr. eller 2,800 Kr. og for Lærerinderne til 1,800 Kr. + 400 Kr. eller 2,200 Kr. Herved bortses fra de Tillæg, som omhandles i Lovens § 4, 2det og 3die Stk., af hvilke de i 2det Stk. omtalte kun komme et Mindretal til Gode, de i 3die Stk. omtalte alene $\frac{2}{3}$ af Lærerpersonalet ved Internaterne.

Vel skabtes der ved disse Lønningsbestemmelser en betydelig Forbedring i Lærerpersonalets Lønforhold, men naar Hensyn tages ikke blot til de siden Lønningslovens Emanation stedfundne Stigninger paa saa godt som alle Livsforhold, men ogsaa i Særdeleshed til de Fordringer, som den saa vanskelige Døvtstummeundervisning i stedse stigende Grad stiller til dens Udøveres Fagdannelse, Energi og Udholdenhed og til Nødvendigheden af, at Institutterne ere i Stand til at binde deres Lærere til denne Gerning, samt at disses Interesse og Arbejdslyst ikke slappes, maa det erkendes at den nuværende Løn, som allerede i 1893 ikke kunde anses for rigelig, ikke længere er tilstrækkelig, og man kommer til samme Resultat ved at sammenligne Lønnen med den, som i de senere Aar er tillagt andre under Landets Undervisningsvæsen hørende Embedsmænd, hvis Virksomhed man ogsaa tidligere nærmest har stillet i Klasse med Døvtstummelærernes. Under Lønningslovens Behandling i Rigsdagen drog man nærmest en Sammenligning mellem Døvtstummelærernes Løn og Lønnen for Lærerne og Lærerinderne ved Københavns Kommuneskoler, og de førstnævntes Løn blev da ogsaa sat lidt — nemlig gennemsnitlig 36 Kr. aarlig i 25 Aar for hver Lærer — højere end de sidstnævntes foruden den de førstnævnte tillagte Bolig eller Vederlag derfor. Begyndelseslønnen for Lærerne ved Københavns Kommuneskoler var den Gang 1,000 Kr., stigende til 2,500 Kr., hvilken Maksimumsløn naaedes efter 19 Aar.

Nu er Begyndelseslønnen for de fast ansatte Lærere ved Københavns Kommuneskoler 1,500 Kr. og Maksimumslønnen 3,000 Kr., saa at der altsaa har fundet en betydelig Lønforhøjelse Sted.

Sammenligner man dernæst Døvtstummelærernes Lønninger med dem, der i Henhold til Lov af 1. April 1891 tidligere gjaldt for Statsseminariernes Lærere, viser det sig, at baade Begyndelses- og Slutningslønnen for de sidstnævnte (henholdsvis 1,800 Kr. og 3,000 Kr.) er 200 Kr. højere end de førstnævntes, foruden at Statsseminariernes Lærere ved 6 3-aarige Stigninger à 200 Kr. naaede Maksimum allerede efter 18 Aars Forløb. Medens denne sidste Forskel synes ret vilkaarlig, kan den første Forskel være motiveret ved, at man ikke vilde fuld Ligestilling, hvad dog ikke er ganske utvivlsomt, idet man vel, trods Kostvederlagets Fastsættelse til kun 200 Kr., kan være gaaet ud fra, at den virkelige Forplejning in natura betød mere, idet selve Tilføjelsen, „som for en Elev“ ikke kunde udlette den Forskel, som Alder, Køn, Stilling m. m. nødvendig maa medføre i Henseende til Forplejningens Kvantitet og Kvalitet. Den Forskel, der efter Lovene af 1891 og 1893 var mellem Døvtstummelærere og Seminarielærere, er imidlertid nu bleven meget betydelig forøget ved Loven af 13. November 1903 om Lønninger ved Statsseminarierne, hvorved Seminarielærernes Maksimumsløn er forhøjet fra 3,000 Kr. til 3,600 Kr., som naas efter 21 Aars Forløb, medens Begyndelseslønnen forblev uforandret. Selv om man nu ikke vil gaa med til, saaledes som det paatænkes i Tyskland og alt er gennemført i hvert Fald i Slesvig, fuldt at ligestille Seminarielærerne og Døvtstummelærerne med Hensyn til deres Lønning, saa synes dog den ved Loven af 13. November 1903 indførte Forøgelse af den hidtil bestaaende Forskel at burde, i alt Fald i det væsentlige, fjernes.

Det vil efter det foranstaaende formentlig erkendes, at der er god Grund til at forbedre Lønforholdene for Døvtstummeanstaltnes Lærerpersonalet, hvorfor ogsaa taler den Omstændighed, at der lige saa lidt her som ved Seminarierne findes lignende Mellemstillinger mellem Forstanderne og Lærerne, som dem Overlærerne ved den højere Almenskole danne, og man vilde da anse det for rettest og mest nærliggende, at dette sker *dels* ved en Forhøjelse af Maksimumslønnen, for Lærernes Vedkommende fra 2,400 Kr. til 2,700 Kr.